

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 217.624 van 31 januari 2012

in de zaak A. 196.786/IX-6842

In zake: Heidrun LERMYTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Hilde VAN NIEUWENHUYSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Henk De Kesel
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure rechts 864
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 juni 2010, strekt tot de
nietigverklaring van:

- de beslissing van de leidend ambtenaar van het intern verzelfstandigd agentschap
zonder rechtspersoonlijkheid Wegen en Verkeer (hierna: AWW) van 30 maart
2010 om zich aan te sluiten bij het advies van de directieraad van 21 januari 2010

- over de functiespecifieke geschiktheid van Heidrun Lermyte voor de functie van projectleider ISO 9001:2000 - senior adviseur bij de stafdienst van het AWV, zoals meegedeeld bij brief van 30 maart 2010, ontvangen op 6 april 2010;
- de beslissing van de leidend ambtenaar van het AWV van 31 maart 2010 om zich aan te sluiten bij het advies van de directieraad van 21 januari 2010 over de functiespecifieke geschiktheid van de verzoekster voor de functie van projectleider ISO 9001:2000 - senior adviseur bij de stafdienst van het AWV dat Heidrun Lermyte niet voldoet aan de vereiste functiespecifieke competenties voor de uitoefening van die functie, zoals meegedeeld bij brief van 8 april 2010, ontvangen op 12 april 2010;
 - de beslissing van 31 maart 2010 van de leidend ambtenaar van het AWV om Hilde Van Nieuwenhuyse te bevorderen tot projectleider ISO 9001:2000 - senior adviseur bij de stafdienst van het AWV, zoals meegedeeld op 4 juni 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 23 september 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 januari 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekster, advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Henk De Kesel, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster, adjunct van de directeur (rang A1) bij de Vlaamse overheid, is sinds 1 mei 2007 werkzaam bij het AWV als kwaliteitsverantwoordelijke bij de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen.

De tussenkomende partij, eveneens adjunct van de directeur bij de Vlaamse overheid, is sinds 16 december 2000 werkzaam bij het AWV, alwaar zij vanaf 1 juni 2007 bij de stafdienst de functie uitoefent van projectleider ISO 9001:2000.

3.2. Wanneer de betrekking van projectleider ISO 9001:2000 met de graad van senior adviseur (rang A2E) vacant wordt verklaard, kandideren zij beiden in de loop van de maand juli 2009 voor deze betrekking.

3.3. De selectieprocedure bestaat uit twee fasen.

De eerste fase betreft de zogenaamde “ontvankelijkheidstoets”, tijdens dewelke aan de hand van het ingediende sollicitatieformulier wordt nagegaan of de betrokken kandidaat voldoet aan de gestelde voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat hij ten minste twaalf jaar relevante beroepservaring bewijst.

In de tweede fase, de zogenaamde “functiespecifieke screening”, wordt nagegaan in welke mate het profiel van de betrokken kandidaat overeenstemt met het functieprofiel dat blijkt uit de functiebeschrijving. Deze screening gebeurt aan de hand van een interne potentieelinschatting die wordt opgesteld door de lijnmanager van de betrokken kandidaat, en een selectiegesprek met een jury bestaande uit minimum drie leden, waaronder het afdelingshoofd van de afdeling waar de betrekking te begeven is en een selectiedeskundige. Tijdens het selectiegesprek peilt de jury naar de motivatie van de kandidaat en toetst zij de competenties die zijn beschreven in de functiebeschrijving, namelijk de persoonsgebonden competenties “voortdurend verbeteren”, “samenwerken”, “klantgerichtheid”, “betrouwbaarheid”, “organisatiebetrokkenheid”, “beslissen”, “organiseren”, “richting geven”, “ontwikkelen van medewerkers”, “oordeelsvorming”, “visie”, “overtuigingskracht” en “resultaatsgerichtheid”, en de vaktechnische competenties “grondige kennis en ervaring met de implementatie van het kwaliteitsmanagementsysteem ISO 9001” en “zeer goede kennis van de organisatie”.

3.4. Op 27 augustus 2009 deelt het AWW aan de verzoekster mede dat uit de screening van haar kandidatuur is gebleken dat zij niet de vereiste twaalf jaar relevante beroepservaring met betrekking tot kwaliteitsmanagementsystemen en/of beleidsondersteuning bewijst en dat zij bijgevolg van verdere deelname aan de selectie wordt uitgesloten.

3.5. Uit een e-mailbericht van 8 september 2009 blijkt dat de verzoekster vanwege het AWW de kans krijgt om op basis van attesten en/of functiebeschrijvingen van haar vorige werkgevers aan te tonen dat zij relevante

ervaring heeft verworven inzake beleidsondersteuning. Zij krijgt daarvoor tijd tot 15 september 2009.

De verzoekster en de personeelsdirecteur van het AWW nemen vervolgens contact op met de vroegere werkgevers van de verzoekster. Op basis van de toegezonden attesten adviseert de personeelsdienst van het departement Mobiliteit en Openbare Werken op 5 oktober 2009 dat de verzoekster dertien jaar relevante ervaring bewijst.

Op 21 oktober 2009 deelt de personeelsdirecteur van het AWW aan de verzoekster mee dat haar kandidatuur verder in aanmerking wordt genomen. Eén dag vroeger heeft de verzoekster reeds een e-mailbericht ontvangen van de intern consultant HRM van het departement Mobiliteit en Openbare Werken waarbij zij wordt uitgenodigd voor het selectiegesprek dat zal plaatshebben op 27 oktober 2009.

3.6. Op 22 oktober 2009 vraagt de verzoekster aan de administrateur-generaal of het selectiegesprek niet kan worden uitgesteld, aangezien zij omwille van haar volle agenda geen mogelijkheid ziet om zich in die korte periode nog voor te bereiden.

De administrateur-generaal antwoordt haar dat alle personen die deelnemen aan de bevorderingen van de stafdienst, op dezelfde dag als zij werden ingelicht over de dag en het uur van de selectiegesprekken en dat het niet mogelijk is haar uitstel toe te staan.

3.7. Op 28 september 2009 maakt de lijnmanager van de tussenkomende partij -dit is de administrateur-generaal van het AWW- de interne potentieelinschatting van de betrokkene op. In een uitvoerig gemotiveerd verslag oordeelt hij dat de tussenkomende partij voor alle persoonsgebonden competenties het vereiste niveau heeft en dat haar inzet en motivatie in de huidige functie “sterk” zijn. Zijn eindadvies luidt dat de tussenkomende partij in staat is om in de functie

van projectleider ISO 9001:2000 op A2E niveau te functioneren. Hij motiveert dit advies als volgt:

“De scope van de ISO-9001:2000 certificatie dekt momenteel een deel van de activiteiten (Investerings, Nieuwbouw en Onderhoud EM-activiteiten en algemene processen van het Agentschap).

Naast de andere al uitgeschreven processen (beleidsprocessen, ...) van de afdelingen is een aanvang gemaakt met het opstellen van de andere processen die nog niet uitgeschreven zijn. Het gaat vooral om de onderhoudsprocessen, Winterdienst, Districtswerking van de territoriale afdelingen, ...

Hilde startte al met de verdere implementatie van de processen waarbij ze rekening houdt met de wijzigingen en aanpassingen in de nieuwe norm ISO 9001:2008, zodat het geheel van de processen binnen het Agentschap op basis van deze nieuwe norm aangepast en geschreven worden.

Hilde werkte al o.a. het stappenplan uit: ‘compatibel maken van bestaande beschrijvingen t.b.v. investeringen naar onderhoud, ontbrekende procedures investeringen aanmaken en afstemmen op de processen onderhoud’. In 2010-2011 is de implementatie van nog andere en de nieuwe processen specifiek voor onderhoud en de planning voor de nieuwe certificatieaudits ‘Hoofdprocessen Onderhoud’ en ‘Districtswerking’ voorzien.

Het is zeer belangrijk dat Hilde haar huidige taak en visie op vlak van kwaliteitsmanagement nl. een doorgedreven klantvriendelijkheid en het aanbieden van uitgeschreven procedures en instructies aan alle medewerkers en continu verbetering van de organisatiewerking kan verder zetten. Zij beschikt over alle nodige competenties om de stappenplannen uit te voeren en het continu borgen van het kwaliteitsmanagementsysteem binnen het Agentschap te kunnen garanderen in de toekomst.

Bovendien zijn haar inzicht in de organisatiestructuur van de Vlaamse Overheid en ervaringen noodzakelijk om het algemene kwaliteitsgebeuren binnen het Agentschap verder te zetten en uit te breiden. Haar ervaring m.b.t. het algemeen- en veranderingsbeleid binnen de Vlaamse Overheid ondersteunen de opdracht om de nieuwe organisatiestructuur met de daarbij horende implicaties in het Agentschap te helpen implementeren en mee te kunnen werken aan een klantvriendelijk imago met specifieke aandacht voor continu verbetering zowel intern als naar de burger toe.

Zij heeft getoond dat zij de kwaliteitsverantwoordelijken binnen het Agentschap Wegen en Verkeer resultaatgericht en effectief kan begeleiden, coachen en motiveren om de realisatie van de doelstellingen en verbeteracties m.b.t. Kwaliteit te realiseren.

Zowel op vraag als proactief, adviseert zij nog intern en extern de organisatie (directie, andere beleidsdomeinen, ...) vanuit het functionele domein teneinde deskundige oplossingen aan te bieden voor vraagstukken of

problemen. Op haar expertise wordt dus vooral beroep gedaan door de administrateur-generaal van AWW, afdelingshoofden AWW, alle kwaliteitsverantwoordelijken, de verschillende Commissies en werkgroepen binnen de organisatie en alle andere belanghebbenden met betrekking tot het gevraagde functiedomein.

Kwaliteitsmanagement vereist een polyvalente creativiteit en kennisoverdracht. Creativiteit, innovatie en nemen van initiatief zijn voor deze functie prioritair. Hilde heeft de voorbije jaren haar expertise en kennis voortdurend doorvertaald en blijft dat doen.

Na een bijna volledige loopbaan gewijd aan integraal kwaliteitsmanagement en beleidsondersteunende activiteiten, met haar inzicht en kennis op dat gebied, met haar blijvende inzet om haar huidige functie kunnen verder te zetten en om voor continu verbetering te zorgen binnen de organisatie, is het voor de organisatie van groot belang dat al deze elementen die Hilde's competenties en motivatie illustreren, verder en blijvend doorvertaald kunnen worden naar alle medewerkers binnen het Agentschap."

3.8. Op 19 oktober 2009 maakt ook verzoeksters afdelingshoofd haar interne potentieelinschatting op. Hij oordeelt dat zij voor negen persoonsgebonden competenties het vereiste niveau heeft en dat zij voor vier andere ("samenwerken", "beslissen", "ontwikkelen van medewerkers" en "oordeelsvorming") het vereiste niveau nog niet heeft bereikt maar wel het potentieel daarvoor heeft. Het afdelingshoofd beoordeelt voorts verzoeksters inzet en motivatie in haar huidige functie als "eerder sterk". Ook zijn eindadvies luidt dat de verzoekster in staat is de functie van projectleider ISO 9001:2000 op A2E niveau uit te oefenen. Hij verantwoordt dit advies als volgt:

"Heidrun beschikt over de meeste vereiste competenties op een voldoende niveau en heeft dit ook door haar werking en haar optreden in het verleden bewezen. Zij heeft ook met goed gevolg en met zeer goed resultaat de opleidingen i.v.m. het ISO-certificaat gevolgd, o.m. deze van lead-auditor."

3.9. Daarna beoordeelt de selectiejury in een selectiegesprek, aan de hand van een door de kandidaten uit te werken case, de motivatie en de vaktechnische competenties van de beide kandidaten alsook de persoonsgebonden competenties "voortdurend verbeteren", "klantgerichtheid", "organisatiebetrokkenheid", "oordeelsvorming" en "resultaatsgerichtheid".

Deze jury, samengesteld uit de administrateur-generaal van het AWW, de personeelsdirecteur van het AWW, de coördinator Planning en Strategie en een selectiedeskundige van de afdeling Personeel en Logistiek, beoordeelt de motivatie, de vaktechnische competenties en de persoonsgebonden competenties van de tussenkomen partij als “zeer hoog” en formuleert het voorstel van advies dat de kandidaat in staat is om in de functie van projectleider ISO 9001:2000 op A2E niveau te functioneren. Haar sterke punten en aandachtspunten worden als volgt beschreven:

“Evaluatie sterke punten

Vanuit het selectiegesprek blijkt dat mevrouw Van Nieuwenhuyse een communicatief vlotte persoon is, positief ingesteld en duidelijk gericht op samenwerking. Zij heeft een duidelijke langetermijnvisie en stelt doelen voor de toekomst als projectleider. Efficiëntie en klantgerichtheid draagt zij hoog in het vaandel. Mevrouw Van Nieuwenhuyse werkt resultaatgericht en toont aan vrij gestructureerd en gefaseerd te werk te gaan tijdens de uitvoering van haar taken. Zij evalueert informatie kritisch en is gericht op fouten. Continue evalueren en verbeteren vindt zij van enorm belang in de functie als projectleider ISO. Mevrouw Van Nieuwenhuyse weet de jury doorheen het gesprek duidelijk te overtuigen van haar betrokkenheid ten aanzien van de organisatie en haar medewerkers. Zij is ruimdenkend, drukt haar mening openlijk uit doch staat ook open voor meningen van anderen. Zij houdt ook rekening met competenties van anderen. Mevrouw Van Nieuwenhuyse werkt graag via consensus wat niet uitsluit dat eigen beslissingen toch soms kunnen opgedrongen worden. Zij overziet consequenties bij het innemen van standpunten en komt tot goed onderbouwde en geïntegreerd oordeel.

Evaluatie aandachtspunten

Met betrekking tot deze functie zijn er tijdens het selectiegesprek geen aandachtspunten tot uiting gekomen.”

De selectiejury beoordeelt de motivatie van de verzoekster als “laag”, wat zij als volgt motiveert:

“Mevrouw Lermyte ondersteunt haar kandidatuur met een gepaste motivatie. Doorheen haar loopbaan heeft zij steeds beleidsvoorbereidend werk uitgevoerd en werkt sinds een zestal jaren in het ruime domein van kwaliteit. In haar huidige functie als kwaliteitsverantwoordelijke maakt zij deel uit van de ISO-commissie. Mevrouw Lermyte wenst meer impact en verantwoordelijkheid en solliciteert voor de functie van projectleider omdat deze het toelaat activiteiten te coördineren.

Het ontbrak de jury echter aan een duidelijk beeld en motivatie met betrekking tot het coachen en aansturen van medewerkers, hetgeen tevens een belangrijk resultaatgebied is in de functie als projectleider.

Mevrouw Lermyte heeft in het gesprek een vrij theoretisch beeld van de functie-inhoud als projectleider naar voren gebracht. Zij gaf een opsomming van de huidige activiteiten en situatie, maar schetste geen uitdagingen of verwachtingen naar de toekomst. De jury is hierdoor van mening dat het mevrouw Lermyte aan een toekomstvisie ontbrak ten aanzien van de bevorderingsbetrekking.”

De vaktechnische competenties van de verzoekster beoordeelt zij als “gemiddeld”, op grond van de volgende motivering:

“De uitwerking van de case werd diepgaand gebracht. Vanuit de vaktechnische bevraging blijkt dat mevrouw Lermyte vertrouwd is met beleidsdocumenten en -principes van de Vlaamse overheid en het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken. Zij kent bovendien de huidige rol van de projectleider.

De jury is echter van mening dat de uitwerking van de case vrij theoretisch was en weinig gelinkt aan de praktijk. Er ontbraken actuele punten. De Vlaamse overheid wordt voor de eerste keer geconfronteerd met besparingen en verlaagde budgetten ten gevolge van de financiële en economische crisis. Het Pact 2020, in navolging van Vlaanderen in Actie (ViA), is tevens uniek. Bij de ondertekening begin 2009 door al de partners, was het de eerste keer dat de Vlaamse administratie mee een pact ondertekende. Voor ViA is de huidige minister president van Vlaanderen één van de grootste trekkers en voorstanders. Tevens konden desgevraagd de principes ‘STOP’ en ‘CPW’ uit de tekst van de case maar deels toegelicht worden door mevrouw Lermyte.”

Voor de persoonsgebonden competenties worden de volgende scores aan de verzoekster toegekend:

- voortdurend verbeteren: gemiddeld
- klantgerichtheid: hoog
- organisatiebetrokkenheid: gemiddeld
- oordeelsvorming: laag
- resultaatgerichtheid: gemiddeld

Haar sterke punten en aandachtspunten worden als volgt beschreven:

“Evaluatie sterke punten

Mevrouw Lermyte is een rustig persoon, behoedzaam en weloverwogen op communicatief vlak. Zij is accuraat en gericht op details. Mevrouw Lermyte gaf tijdens het gesprek zelf aan vrij perfectionistisch te zijn en zichzelf hoge kwaliteitseisen te stellen. Desondanks onderkent zij het belang van een helikopterview in een functie als projectleider. Mevrouw Lermyte leert graag bij en zoekt spontaan vernieuwing op. Zij blijft zichzelf voortdurend verbeteren en haar kennis verruimen door de nodige opleidingen te volgen. Niettegenstaande is de jury van mening dat het kritisch kijken ten aanzien van eigen activiteiten en het leren uit fouten tevens bijdraagt tot het voortdurend verbeteren, hetgeen niet tot uiting kwam in het gesprek. Een positieve uitschieter is de klantgerichtheid van mevrouw Lermyte. Zij onderneemt acties om de dienstverlening aan klanten te optimaliseren en zet hiertoe onder meer systemen op om een kwaliteitsvolle aanpak te garanderen. Mevrouw Lermyte toont in voldoende mate organisatiebetrokkenheid. Zij onderkent de belangen van de organisatie en neemt standpunten in die voortvloeien vanuit het beleid. Zij verdedigt deze standpunten ten aanzien van derden doch blijkt uit het gesprek dat, wanneer de meerderheid zich aansluit bij voorstellen en/of beslissingen, zij weinig tot geen acties onderneemt om de kleine minderheid mede te overtuigen, hetgeen een zeer belangrijke rol is in de functie van projectleider.

Evaluatie aandachtspunten

De jury is van mening dat er groeipotentieel nodig is op gebied van oordeelsvorming. Tijdens de bespreking van de case voor de functie van projectleider ISO besteedt mevrouw Lermyte de nodige aandacht aan het analytisch denken, maar heeft een minder veelzijdige kijk bij het vormen van een geïntegreerd oordeel. De jury verwacht meer inhoudelijke bijdrage en oog voor kritische factoren.”

Dit alles leidt tot het voorstel van advies dat de verzoekster “op dit moment” nog niet in staat is om in de functie van projectleider ISO 9001:2000 op A2E niveau te functioneren.

3.10. Op 19 november 2009 sluit de directieraad van het AWW zich aan bij de conclusies van de selectiejury.

De interne potentieelinschattingen, de selectierapporten en het advies van de directieraad worden vervolgens aan de kandidaten bezorgd.

3.11. De verzoekster dient op 10 december 2009 een bezwaarschrift in tegen het negatieve advies van de directieraad en vraagt ook om door de directieraad te worden gehoord.

3.12. De directieraad hoort de verzoekster op 21 januari 2010, maar beslist met unanimiteit dat er geen nieuwe elementen zijn die dienen te leiden tot een wijziging van het negatieve advies met betrekking tot haar kandidaatstelling.

De notulen van de vergadering van de directieraad geven daarvan het volgende relaas:

“Heidrun heeft haar bedenkingen op bepaalde delen uit het selectierapport uitgebreid in haar bezwaarschrift van 10 december 2009 uiteengezet en zal deze kort overlopen.

Zij wenst echter eerst de problematiek rond haar kandidatuurstelling te schetsen, nl. het aantonen van de relevante ervaring op het vlak van beleidsondersteuning (1).

Op basis daarvan zou immers haar kandidatuur opnieuw worden gescreend en zou haar de beslissing rond de ontvankelijkheid schriftelijk worden meegedeeld.

Zij drukt haar verbazing uit over het feit dat zijzelf deze attesten moest aanleveren.

Kort na het indienen van de gevraagde attesten werd zij reeds door de selectiedeskundige van de afdeling Personeel en Logistiek uitgenodigd voor het bevorderingsgesprek.

Zij was hierover zeer verwonderd omdat zij nog geen beslissing omtrent de ontvankelijkheid van haar kandidatuur had ontvangen.

Op het moment dat haar de beslissing werd meegedeeld, was de voorbereidingstijd voor het selectiegesprek té kort.

Zij vroeg dan ook uitstel.

De samenstelling van de jury (2).

Door deze samenstelling, nl. 2 personen die hebben geoordeeld over de al dan niet ontvankelijkheid van haar kandidatuur en 1 collega-kwaliteitsverantwoordelijke, kan de objectiviteit worden betwist.

Niettegenstaande deze samenstelling had Heidrun Lermyte een goed gevoel na het gesprek.

Het selectierapport (3).

Het selectierapport was zeer teleurstellend.

De bezwaren die de betrokkene heeft m.b.t. bepaalde elementen in het verslag, weerlegt ze uitgebreid in haar bezwaarschrift dat ze nu kort toelicht voor de Directieraad.

Zij staft haar bedenkingen/bezwaren met de volgende documenten:

- verslag van het individueel assessment programma van 3 september 2009 van GITP Belgium NV.

- uittreksel uit het rapport van 2 april 2007 van het assessment door De Witte en Morel.

- uittreksels uit de Interne Potentieelinschatting van 4 april 2007 van kapitein J. D'Havé, leidend ambtenaar van het Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust.

Uitnodiging Directieraad van 17 december 2009 (4).

De uitnodiging om gehoord te worden door de Directieraad om 14 uur kwam in de voormiddag. Het was voor Heidrun onmogelijk om zowel materiële (weersomstandigheden/verplaatsing van Brugge naar Gent) als morele redenen (onvoldoende voorbereidingstijd) om aanwezig te zijn.

Heidrun bedankt de Directieraad voor de aandacht en verlaat de zaal.

Beraadslaging Directieraad

1a. Aantonen relevante ervaring op het vlak van beleidsondersteuning.

Het is logisch dat de betrokkene bij haar kandidatuurstelling voldoende aantoont, desnoods bij wijze van attesten, dat zij over de vereiste ervaring beschikt zeker indien de sollicitatiebrief hierover twijfels laat bestaan.

De attesten brachten nog geen duidelijkheid zodat het advies van de afdeling Regelgeving werd ingewonnen dat positief was.

1b. Uitnodiging door de selectiedeskundige voor het bevorderingsgesprek

De selectiedeskundige heeft Heidrun uitgenodigd de dag na de melding van de ontvankelijkheid van haar kandidatuur.

Heidrun heeft haar aanwezigheid op dit gesprek nooit bevestigd. Ze heeft pas later telefonisch bevestigd nadat de selectiedeskundige navraag heeft gedaan.

De selectiedeskundige heeft dan ook alles in het werk gesteld om haar in de reeds geplande bevorderingsgesprekken in te schuiven.

Niettegenstaande de korte voorbereidingstijd, had Heidrun toch een goed gevoel na het gesprek.

2. Samenstelling jury

De jury bestond uit de leidend ambtenaar als toehoorder en de personeelsdirecteur voor de beoordeling van de persoonsgebonden competenties en een collega kwaliteitsverantwoordelijke voor het inhoudelijk-technisch gedeelte.

Bovendien was er een afgevaardigde van een vakorganisatie die geen opmerkingen heeft geformuleerd.

De leden van de Directieraad bevestigen de objectiviteit en de expertise van de juryleden.

3. Het selectierapport

Met uitzondering van het Assessment Rapport van GITP zijn de andere 2 rapporten niet relevant voor deze bevorderingsbetrekking omdat ze betrekking hebben op de invulling van andere functies.

Motivatatie, beeld en visie van de vacature

Heidrun Lermyte slaagt er niet in om aan de leden van de Directieraad een duidelijk beeld te geven met betrekking tot het coachen en aansturen van medewerkers wat toch een belangrijk resultaatsgebied is in de functie van projectleider.

Zij heeft ook een vrij theoretisch beeld van de functie-inhoud. Uitdagingen of verwachtingen naar de toekomst ontbreken nog steeds.

Conclusie van de Directieraad is dat het de betrokkene ontbreekt aan een toekomstvisie.

Vaktechnische competenties

Heidrun Lermyte brengt geen nieuwe elementen aan die de leden van de Directieraad er moeten van overtuigen dat de uitwerking van de case wel degelijk gelinkt was aan de praktijk en dat de principes “STOP” en “CPW” haar voldoende bekend zijn.

Persoonsgebonden competenties

Heidrun Lermyte kan hier opnieuw geen nieuwe elementen aanbrengen die de lage score op oordeelsvorming en de gemiddelde scores op voortdurend verbeteren, organisatiebetrokkenheid en resultaatgerichtheid naar boven trekken.

Bovendien sluit de lage score voor Oordeelsvorming zich aan bij deze van de Interne Potentieelinschatting waar de leidinggevende van Heidrun Lermyte aangeeft dat er potentieel aanwezig is maar dat het vereiste niveau nog niet is bereikt.

4. Uitnodiging Directieraad van 17 december 2009

Heidrun heeft de kans gekregen om op deze Directieraad te worden gehoord.

Door redenen hiervoor aangegeven door Heidrun is de Directieraad ingegaan op haar vraag om op de Directieraad van 21 januari 2010 te worden gehoord.

Eindconclusie van de Directieraad na beraadslaging is dat de betrokkene geen nieuwe elementen heeft aangevoerd om herziening van het negatief advies m.b.t. haar kandidatuurstelling te overwegen.

De voorzitter stelt voor om dit negatief advies te behouden en vraagt hierover een geheime stemming.

De leden gaan hiermee akkoord.

Uitslag van de stemming: 10 ja = unanimitéit.”

3.13. Op 30 maart 2010 deelt de waarnemend administrateur-generaal van het AWV aan de verzoekster de beslissing van de directieraad over haar bezwaarschrift mee en stelt hij dat hij zich aansluit bij het advies van de directieraad.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 31 maart 2010 neemt de waarnemend administrateur-generaal een formeel besluit dat bepaalt dat de verzoekster “op dit moment” niet voldoet aan de vereiste functiespecifieke competenties voor de uitoefening van de functie van senior adviseur, projectleider ISO 9001:2000, bij de stafdienst.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Ze wordt met een brief van 8 april 2010 aan de verzoekster betekend.

3.14. Bij besluit van de waarnemend administrateur-generaal van het AWV van 31 maart 2010 wordt de tussenkomende partij met ingang van 1 april 2010 bevorderd tot senior adviseur, projectleider ISO 9001:2000, bij de stafdienst, met standplaats te Zwijnaarde.

Dit is de derde bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt als exceptie op dat de verzoekster in een enig middel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, maar deze beweerde schending niet betreft op de bestreden beslissingen. Volgens de verwerende partij beoogt de verzoekster met het middel geen juridische toetsing van de bestreden beslissingen, maar wel het overdoen van de gehele selectieprocedure door de Raad van State in de plaats van door het bestuur. Zij besluit dat het beroep om die reden niet ontvankelijk is.

5. De tussenkomenende partij sluit zich aan bij deze exceptie.

6. De verzoekster repliceert dat zij duidelijk de rechtsgrond van haar middel heeft aangegeven, namelijk het algemeen rechtsbeginsel van de materiële motiveringsplicht, en dat zij de schending van dit beginsel in elk van de vier onderdelen van het middel heeft betrokken op de bestreden beslissingen. Zij stelt dat de Raad van State dienaangaande in principe een volledig toetsingsrecht heeft, behalve wanneer de aangevoerde schending betrekking heeft op het redelijkheidsbeginsel.

Beoordeling

7. Onverminderd hetgeen hierna ambtshalve wordt vastgesteld met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat de verzoekster in de onderscheiden onderdelen van het enige middel dat zij in haar verzoekschrift aanvoert, wel degelijk uiteenzet waarom volgens haar de eerste en de tweede bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd zijn. Zij verbindt er het gevolg

aan dat ook de derde bestreden beslissing onwettig is, nu deze beslissing steunt op de twee andere bestreden beslissingen.

Bovendien is het middel niet louter in die zin uitgewerkt dat het ertoe strekt de Raad van State de selectieprocedure te doen hernemen en daarbij de appreciatie van het bestuur te laten heroverwegen. Weliswaar is de toetsingsbevoegdheid van de Raad van State beperkt ten aanzien van bepaalde van verzoeksters argumenten, maar het middel bevat, zoals hierna bij het onderzoek ervan zal blijken, wel degelijk grieven die binnen de toetsingsbevoegdheid van de Raad vallen.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Ambtshalve exceptie

8. De beslissing van de waarnemend administrateur-generaal van het AWW dat de verzoekster niet voldoet aan de vereiste functiespecifieke competenties voor de uitoefening van de functie van senior adviseur, projectleider ISO 9001:2000, bij de stafdienst, is geformaliseerd in het besluit van de waarnemend administrateur-generaal van 31 maart 2010, dat het tweede voorwerp van het beroep uitmaakt.

Voor zover eenzelfde beslissing reeds zou blijken uit de brief van 30 maart 2010 van de waarnemend administrateur-generaal aan de verzoekster, moet ambtshalve worden vastgesteld dat ze vervangen is door het voormelde besluit en dienvolgens als zodanig geen uitwerking meer heeft.

Het beroep is aldus zonder voorwerp wat de eerste bestreden beslissing betreft en is in zoverre niet ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

9. De verzoekster voert in haar verzoekschrift in een enig middel aan dat “het algemeen rechtsbeginsel van de deugdelijke materiële motivering” miskend werd. Zij onderscheidt in het middel vier onderdelen.

a. Eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

10. In een eerste onderdeel van het middel betoogt de verzoekster in essentie dat het administratief dossier geen geschreven verslag van de jury bevat, maar slechts onvolledige en sterk gecomprimeerde, handgeschreven notities. De Raad van State kan volgens haar dan ook niet nagaan of de bestreden beslissingen gesteund zijn op kenbare, feitelijk juiste en draagkrachtige motieven.

Voorts laat de verzoekster gelden dat zelfs indien de Raad van State van oordeel zou zijn dat geen zorgvuldig geschreven juryverslag vereist is, de motivering van de tweede bestreden beslissing hoe dan ook niet deugdelijk is, omdat een aantal motieven feitelijk niet juist of minstens niet afdoende bewezen zijn. Zij ontwikkelt in dit verband een uitvoerige argumentatie met betrekking tot de evaluatie die in het selectierapport wordt gemaakt van haar motivatie, beeld en visie van de vacature, alsook van haar vaktechnische en persoonsgebonden competenties. Ter weerlegging van die evaluatie steunt zij op de argumenten van haar schriftelijk bezwaar, haar sollicitatieformulier en de stukken uit het administratief dossier, zoals de notities van de juryleden en haar eigen voorbereidende notities betreffende de case. Zij legt tevens een schriftelijke verklaring voor van de syndicale waarnemer bij het selectiegesprek, luidens dewelke alles wat de verzoekster in haar bezwaarschrift uiteenzet in verband met

de inhoud en het verloop van dit gesprek, een correcte weergave is van de werkelijkheid.

11. De verwerende partij antwoordt dat wel degelijk een selectierapport werd opgemaakt waarin de bevindingen van de jury zijn opgenomen. De verzoekster kon in het administratief dossier dan ook een getypt stuk terugvinden waarin de handgeschreven notities van de juryleden zijn verwerkt. Volgens de verwerende partij verplicht de materiële motiveringsplicht het bestuur niet ertoe alle documenten die zich in het administratief dossier bevinden, uit te typen. Men kan ook niet verwachten dat de juryleden hun bedenkingen tijdens het interview onmiddellijk uittypen, aangezien een dergelijke handelwijze het interview zou verstoren. Ook het achteraf laten uittypen van de notities door een niet-jurylid zou tot problemen leiden, namelijk met betrekking tot de interpretatie van de beknopt genoteerde opmerkingen en bevindingen. De verzoekster zegt overigens niets over de inhoud van de notities.

Met betrekking tot de motivatie van de verzoekster, haar beeld en visie van de vacature stelt de verwerende partij dat de jury meende dat de verzoekster zich beperkte tot een algemeen theoretisch discours over het belang van coaching. In haar bezwaarschrift bracht de verzoekster geen nadere elementen aan waaruit concrete ideeën bleken over de inhoud van het coachen in de functie van senior adviseur projectleider en bleef zij puur theoretisch. Zij stelde enkel dat de jury ongelijk had en dat zij wel degelijk concrete en goede ideeën over coaching heeft. De verzoekster verwees in haar sollicitatiebrief weliswaar naar opleidingen coaching die zij had genoten, maar gaf nergens aan wat zij concreet als belangrijk beschouwt in het coachen vanuit de genoemde functie. Met betrekking tot haar motivatie stelde de verzoekster enkel dat de vacante functie nauw aansluit bij haar competenties en dat zij ruime ervaring heeft in de diverse resultaatsgebieden van de functie. De directieraad kon dan ook op basis van in rechte en in feite aanvaardbare motieven oordelen dat het resultaat van de selectieprocedure correct was en de verzoekster niet geschikt was voor de betrokken functie. De verklaring van de syndicale waarnemer, die vaag en algemeen is, verandert niets hieraan.

Wat de vaktechnische competenties betreft, blijkt volgens de verwerende partij uit het selectierapport dat de verzoekster weinig of niets wist te vertellen over het thema “Vlaanderen in actie” en dat uiteindelijk een jurylid zelf de toelichting daarover begon om de verzoekster op weg te helpen. Ook betreffende de CPW- en STOP-principes meende de meerderheid van de juryleden dat het antwoord van de verzoekster niet doortastend genoeg was. Dat de verzoekster een aantal zinnige voorbeelden gaf, spreekt de verwerende partij niet tegen, maar deze voorbeelden waren niet voldoende om een hogere score te verantwoorden. De verklaring van de syndicale waarnemer verandert andermaal niets hieraan.

Wat de persoonsgebonden competenties betreft, beperkte de verzoekster zich in haar bezwaarschrift ertoe te stellen dat de jury de bal missloeg en dat zij zeker goed moest scoren op het onderdeel “voortdurend verbeteren”. Zij verwees hiervoor naar een evaluatie uit 2007 voor een andere selectieprocedure, waarvan de bevindingen te dezen niet relevant zijn. De verzoekster sprak vol lof over zichzelf en presenteerde een ideaalbeeld van zichzelf zonder de minste zin voor zelfkritiek, zodat de jury concludeerde dat zij weinig aanleg heeft voor zelfkritiek en dus niet in staat is om te aanvaarden dat zij zichzelf voortdurend moet verbeteren. Het is dan ook normaal dat de directieraad zich aansloot bij het negatieve advies in de selectieprocedure. De verklaring van de syndicale waarnemer verandert opnieuw niets hieraan.

Volgens de verwerende partij is het derhalve in rechte en in feite ook aanvaardbaar dat de leidend ambtenaar zich in de tweede bestreden beslissing aansloot bij het negatieve advies van de directieraad.

12. De verzoekster repliceert dat zij niet beweert dat de notities van de juryleden niet met de hand mochten worden geschreven, maar enkel dat het administratief dossier geen geschreven verslag van de jury bevat, doch slechts onvolledige en sterk gecomprimeerde handgeschreven notities. Bij gebrek aan een

zorgvuldig geschreven en volledig verslag is het voor de Raad van State onmogelijk om na te gaan of de bestreden beslissingen gesteund zijn op kenbare, feitelijk juiste en draagkrachtige motieven.

Weliswaar bestaat er een selectierapport, maar dit bevat volgens de verzoekster enkel de subjectieve inschattingen van de jury en niet de feiten -de antwoorden op de vragen- waarop die inschattingen gebaseerd zijn.

De verzoekster stelt dat de vergezochte praktische problemen en interpretatiemoeilijkheden die de verwerende partij ziet bij het opstellen van een verslag over de vaststellingen van de juryleden niet onoverkomelijk zijn. Zij voegt eraan toe dat zij wel degelijk de inhoud van de notities aanvalt.

Zij verduidelijkt dat de materiële motiveringsplicht volgens haar werd miskend doordat de motieven van de directieraad en van de leidend ambtenaar berusten op beweringen die niet afdoende bewezen zijn, nu ze niet gestaafd zijn of worden tegengesproken door bepaalde feiten en stukken. Daarnaast stelt zij dat het minstens onredelijk was van het bestuur om, gelet op haar bezwaren, haar nog steeds een quotering “laag” te geven voor het criterium “motivatie, beeld en visie van de vacature”.

De verzoekster gaat voorts nog uitvoerig in op de evaluatie die in het selectierapport wordt gemaakt van haar motivatie, beeld en visie van de vacature, van haar vaktechnische competenties en van haar persoonsgebonden competenties.

13. De tussenkommende partij stelt dat de materiële motiveringsplicht, behoudens uitdrukkelijk andersluidende norm, niet vereist dat van gesprekken en interviews die een bestuurshandeling voorafgaan, woordelijke schriftelijke verslagen worden gemaakt. Juryleden zijn zelfs niet verplicht om naar aanleiding van een selectieprocedure notities te nemen. De verzoekster vergist zich in de betekenis en de waarde van de handgeschreven notities van de individuele

juryleden: ze maken immers geen deel uit van de daadwerkelijke beoordeling en evaluatie van de jury, maar vormen slechts fragmentarische geheugensteunen en herinneringspunten voor de juryleden. De echte appreciatie en evaluatie liggen uiteindelijk besloten in het selectierapport, dat het collegiale resultaat is van de persoonlijke bevindingen van de juryleden, die zij aan elkaars oordeel hebben onderworpen om uiteindelijk -mede rekening houdend met de schriftelijke aspecten van de selectieprocedure- tot gezamenlijke standpunten te komen. De handgeschreven notities werden telkens ten nutte van het jurylid zelf gemaakt, zodat ze eigenlijk ook alleen door dit lid zelf ten volle begrepen kunnen worden, zonder dat ze bovendien enige volledigheid beogen. Ze zijn noch uit hun aard opgevat om de motieven van de uiteindelijke beslissing weer te geven, noch zijn ze hier dienstig toe of bieden ze een weergave van het verloop van de selectieprocedure. Het is dan ook doelloos en nutteloos dat de verzoekster in dit onderdeel van het middel herhaaldelijk verwijst naar de handgeschreven notities van de individuele juryleden om de beweerde feitelijke onjuistheid van het selectierapport en de daaropvolgende documenten aan te tonen.

In zoverre de verzoekster stelt dat bepaalde feiten waarop de motieven van de tweede bestreden beslissing steunen, niet juist zijn, betwist zij in essentie de appreciatie van de feiten zoals ze door het bestuur werd gemaakt. Dienaangaande is de bevoegdheid van de Raad van State beperkt tot de controle van de kennelijke onredelijkheid van deze appreciatie. De verzoekster voert echter geenszins de kennelijke onredelijkheid van de bestuurlijke appreciatie van de feiten aan.

Voorts betoogt de tussenkomende partij dat de feitelijke grondslag van de motieven wel degelijk terug te vinden is in het administratief dossier. De verzoekster blijkt te suggereren dat de verslagen uit het administratief dossier feiten zouden bevatten die niet overeenstemmen met wat zich naar aanleiding van de selectieprocedure daadwerkelijk heeft afgespeeld. Zij beticht derhalve diverse stukken uit het dossier van intellectuele onjuistheid of valsheid. Zij blijft echter in gebreke om die stukken ook daadwerkelijk in rechte van

valsheid te betichten voor de bevoegde rechter. Derhalve moet de feitelijke juistheid van die stukken onverkort worden aangenomen. De tussenkomen­de partij voegt hieraan toe dat de verzoekster geen argumenten of stukken aanvoert die op overtuigende wijze het vermoeden van objectiviteit van de stukken uit het administratief dossier kunnen ontkrachten. Zij zet dit uitvoerig uiteen voor de handgeschreven nota's van de juryleden, verzoeksters handgeschreven voorbereiding van de case, het selectierapport, het sollicitatieformulier, het bezwaarschrift en de verklaring van de syndicale waarnemer. Zij stelt voorts dat volgens vaste rechtspraak van de Raad van State rapporten uit eerdere selectieprocedures voor de daarin besproken kandidaten geenszins geacht kunnen worden te resulteren in voorgoed verworven eigenschappen, daar het telkens momentopnames betreft.

Ten slotte merkt de tussenkomen­de partij op dat zelfs indien zou moeten worden besloten dat de verzoekster wel over de vereiste competenties voor de betrokken functie beschikt, uit de vergelijkende evaluatie van de beide kandidaten noodzakelijk moet worden afgeleid dat de tussenkomen­de partij klaarblijkelijk de meeste aanspraken op de functie kan laten gelden. Zij beschikte immers over bijna het dubbele aan relevante beroepservaring. Bovendien was de interne potentieelinschatting voor de tussenkomen­de partij positief, terwijl de eindconclusie van deze inschatting voor de verzoekster weliswaar positief was maar inzake de competenties “samenwerken”, “beslissen”, “ontwikkelen van medewerkers” en “oordeelsvorming” werd geoordeeld dat het vereiste niveau nog niet was bereikt. Hetgeen de selectiejury en de directieraad vervolgens hebben geoordeeld, ligt in het verlengde daarvan.

14. In haar laatste memorie laat de verzoekster nog gelden dat de Raad van State een volledige toetsingsbevoegdheid heeft op het vlak van de correcte en zorgvuldige feitenvinding. Zij stelt niet ervan uit te gaan dat een exhaustief woordelijk verslag van het selectiegesprek vereist is, maar zij meent wel dat de essentiële punten moeten worden opgenomen in één globaal verslag of in aparte verslagen van de afzonderlijke juryleden. Teneinde te voldoen aan de

materiële motiveringsplicht moeten de feiten die aan de motivering van de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, in het administratief dossier terug te vinden zijn en in feite juist zijn.

Voorts betoogt de verzoekster nog dat zij zowel de correctheid van de feiten als de beoordeling ervan door de selectiejury heeft betwist. Met betrekking tot elk van de door haar betwiste beoordelingen heeft zij de kennelijke onredelijkheid aangevoerd. Volgens de verzoekster is het een raadsel waarom de directieraad één vroeger assessmentrapport relevant heeft geacht en andere niet. Nog volgens de verzoekster kan zij appreciaties van de verwerende partij bezwaarlijk van valsheid betichten. Ten slotte kon de syndicale waarnemer onmogelijk reeds kort na afloop van de selectieprocedure bevestigen dat hetgeen de verzoekster in haar bezwaarschrift aanvoerde over de inhoud en het verloop van de selectieprocedure met de werkelijkheid overeenstemde, aangezien zij toen nog geen bezwaarschrift had ingediend. De verzoekster wijst erop dat zij overigens niet alleen heeft verwezen naar de verklaring van de syndicale waarnemer, maar ook naar verschillende andere bewijsstukken.

Beoordeling

15. De verzoekster betwist in dit onderdeel van het middel de deugdelijkheid van de in de tweede bestreden beslissing opgenomen motieven.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Raad van State bij de wettigheidscontrole van die motieven slechts een beperkte toetsingsbevoegdheid heeft, in die zin dat hij slechts vermag na te gaan of het bestuur zijn beslissing gesteund heeft op motieven die in feite juist en in rechte aanvaardbaar zijn. De Raad van State mag zich daarbij niet in de plaats van het bestuur stellen, maar slechts nagaan of de overheid niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die redenen een bepaalde conclusie te formuleren.

Voorts is de jury van een selectieprocedure, behoudens een uitdrukkelijk andersluidend voorschrift, niet ertoe verplicht een exhaustief verslag op te stellen van het selectie-interview, met vermelding van de gestelde vragen en de gegeven antwoorden. Met het oog op de wettigheidscontrole van de motieven van de beslissing van de jury volstaat het dat zij in consensus een rapport opstelt waarin haar globale beoordeling van de examenprestatie van de betrokken kandidaat wordt weergegeven. In de mate dat die beoordeling niet zozeer afhangt van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, maar veeleer de neerslag vormt van de impressie die de globale prestatie bij de jury heeft gewekt, wordt van deze jury niet vereist dat zij, door elk van haar beoordelingen te koppelen aan een welbepaalde passage uit het gevoerde gesprek, de motieven van haar motieven kenbaar maakt. Weliswaar kan de jury het begrijpen van haar stellingname bevorderen door te verwijzen naar dergelijke passages, maar de motiveringsplicht reikt niet zo ver dat de selectiejury elk motief moet staven met concrete elementen die de gemaakte conclusie schragen.

16. Te dezen heeft de selectiejury met betrekking tot elk van de kandidaten een uitvoerig selectierapport opgesteld waarin zij haar advies over de functiespecifieke geschiktheid van deze kandidaten uiteenzet en motiveert.

De verzoekster wijst geen enkel voorschrift aan dat de selectiejury ertoe zou hebben verplicht om een exhaustief verslag op te stellen van het selectie-interview met vermelding van de gestelde vragen en de gegeven antwoorden.

Uit het selectierapport blijkt dat de selectiejury de volgende elementen heeft geëvalueerd: de motivatie, het beeld en de visie van de kandidaat op de vacature, de vaktechnische competenties van de kandidaat, alsook zijn persoonsgebonden competenties “voortdurend verbeteren”, “klantgerichtheid”, “organisatiebetrokkenheid”, “oordeelsvorming” en “resultaatsgerichtheid”. Voor elk van deze competenties kon telkens een quoterings van “zeer laag” tot “zeer hoog” worden toegekend. Uit de functiebeschrijving blijkt wat onder die diverse

elementen en competenties wordt verstaan. Daarnaast heeft de jury voor de verschillende beoordelingselementen verwoord waarom een bepaalde beoordeling aan de verzoekster werd toegekend. De jury formuleerde haar eindconclusie betreffende de verzoekster als volgt:

“Mevrouw Lermyte heeft een goede motivatie tot de functie van projectleider ISO, doch ontbreekt de jury aan een volledig beeld en toekomstvisie ten aanzien van de bevorderingsbetrekking.

Betrokkene beschikt in voldoende mate over de vaktechnische competenties en kritische competenties. Opvallend hierbij is haar klantgerichte aanpak. De jury is echter van mening dat de competentie oordeelsvorming een mogelijk breekpunt is ten aanzien van de bevorderingsbetrekking.”

Met het selectierapport is aldus voldaan aan het vereiste van de materiële motiveringsplicht dat de tweede bestreden beslissing gesteund moet zijn op kenbare motieven die steun vinden in het administratief dossier en door de Raad van State kunnen worden gecontroleerd.

17. In zoverre de verzoekster voorhoudt dat een aantal van de motieven waarop de selectiejury steunt, feitelijk niet juist zijn, moet met de tussenkommende partij worden opgemerkt dat zij in wezen de beoordeling betwist die de selectiejury van haar prestatie heeft gemaakt. Dienaangaande is, zoals hiervóór vermeld, de bevoegdheid van de Raad van State beperkt tot een marginale toetsingsbevoegdheid. De verzoekster voert evenwel niet aan en toont alleszins niet aan dat de voormelde appreciatie “kennelijk” onredelijk is, dit wil zeggen dat het niet denkbaar is dat enige zorgvuldig handelende selectiejury tot een dergelijke appreciatie zou komen.

De verzoekster argumenteert weliswaar uitvoerig dat de beoordeling van de selectiejury verkeerd is. Dat de beoordeling van de selectiejury niet strookt met de opvatting die de verzoekster zelf over haar kandidatuur heeft, maakt evenwel die beoordeling nog niet feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk.

Een dergelijke onjuistheid of onredelijkheid kan ook niet worden afgeleid uit een eventuele tegenspraak van het selectierapport met rapporten over de verzoekster uit eerdere selectieprocedures. Die rapporten houden immers steeds een momentopname in en genereren geen vaststaande en verworven geachte competenties in hoofde van de betrokken kandidaat. De selectiejury kon en mocht de verzoekster enkel beoordelen op basis van haar prestaties tijdens het selectie-interview van de huidige selectieprocedure.

18. Waar de verzoekster lijkt te stellen dat de stukken van het administratief dossier feiten bevatten die niet overeenstemmen met wat zich naar aanleiding van de selectieprocedure daadwerkelijk heeft afgespeeld, moet eveneens met de tussenkomende partij worden vastgesteld dat zij aldus deze stukken van intellectuele onjuistheid of valsheid beticht, zonder ze evenwel ook daadwerkelijk in rechte van valsheid te betichten voor de bevoegde rechter. Bijgevolg moet vooralsnog worden aangenomen dat die stukken feitelijk juist zijn.

De verklaring van de syndicale waarnemer waaruit zou moeten blijken dat de feitelijke weergave van de selectieprocedure, zoals aangebracht door de verwerende partij, niet met de werkelijkheid strookt, verandert niets hieraan. De syndicale waarnemer stelt in zijn verklaring onder meer dat wat de verzoekster in haar bezwaarschrift schrijft over de inhoud en het verloop van het selectie-interview, “een correcte weergave is van de werkelijkheid”. De syndicale waarnemer heeft echter onmiddellijk na de selectieverrichtingen geen opmerkingen geformuleerd. Nochtans kan worden aangenomen dat zijn aanwezigheid bij het selectiegesprek ertoe strekte eventuele onregelmatigheden of onvolkomenheden vast te stellen en aan te kaarten. Zijn voorgelegde verklaring, die dateert van zeven maanden ná het selectiegesprek en meer dan vijf maanden na het bezwaarschrift van de verzoekster, mist dan ook voldoende geloofwaardigheid. Zijn bijgevoegde notities verhelpen daar niet aan.

19. Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

b. Tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

20. In een tweede onderdeel van het middel voert de verzoekster aan dat de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het gelijkheidsbeginsel miskend zijn.

Zij betoogt dat zij op 20 oktober 2009 werd uitgenodigd voor een selectiegesprek op 27 oktober 2009 en dat zij pas op 21 oktober 2009 bericht kreeg dat haar kandidatuur werd toegelaten. In tegenstelling tot wat de directieraad in zijn tweede advies stelt, werd zij niet kort na het indienen van de werkgeversattesten op 15 september 2009 uitgenodigd voor het selectiegesprek, maar vijf weken later en kwam deze uitnodiging niet ná maar vóór de melding van de ontvankelijkheid van haar kandidatuur.

De verzoekster stelt dat zij op 22 oktober 2009 om uitstel verzocht, maar dit niet verkreeg. Zij werd er toen op gewezen dat iedereen op hetzelfde moment werd ingelicht. Volgens de verzoekster wisten de andere kandidaten evenwel reeds lang dat zij mochten deelnemen, waardoor zij zich konden voorbereiden. Zolang zijzelf geen zekerheid had omtrent haar deelname, heeft zij zich daarop niet toegelegd. De verzoekster argumenteert dat zij onvoldoende tijd kreeg om zich goed voor te bereiden op het selectiegesprek en in elk geval ruim minder tijd dan de andere kandidaten.

21. De verwerende partij werpt op dat dit tweede onderdeel van het middel niet ontvankelijk is, omdat de verzoekster de aangevoerde schendingen niet betreft op de bestreden beslissingen zelf.

Voorts wijst zij erop dat de verzoekster de dag na de melding van de ontvankelijkheid van haar kandidatuur werd uitgenodigd voor het selectiegesprek, waarna zij haar aanwezigheid op het gesprek slechts heeft

bevestigd nadat de selectiedeskundige navraag deed. Vervolgens heeft laatstgenoemde alles gedaan om de verzoekster nog in de geplande gesprekken in te schuiven.

Volgens de verwerende partij kon verzoeksters bevorderingsgesprek niet eerder worden vastgelegd, omdat de verzoekster op de uiterlijke datum van 15 juli 2009 niet had bewezen over de vereiste twaalf jaar relevante beroepservaring te beschikken en zij meende dat de verwerende partij dit zelf moest onderzoeken. De verwerende partij is echter zeer mild geweest door de verzoekster extra tijd te geven tot 15 september 2009, waarna zij nog tot 21 september 2009 heeft gewacht op een bijkomend attest. De verzoekster diende ten laatste op 19 oktober 2009 -het ogenblik van de interne potentieelinschatting- te beseffen dat zij zich moest voorbereiden op de volgende fase van de selectieprocedure en dat zij kon worden gehoord. Dat voor de verzoekster pas later dan voor de tussenkomen partij kon worden beslist over de ontvankelijkheid van haar kandidatuur, heeft zij enkel aan zichzelf te wijten.

22. De verzoekster repliceert dat niet vereist was dat zij attesten bij haar sollicitatie voegde, aangezien het selectiereglement bepaalde dat indien de ervaring was opgedaan buiten de Vlaamse overheid, attesten konden worden opgevraagd.

De verzoekster stelt dat zij wel degelijk onmiddellijk haar deelname aan het selectiegesprek heeft bevestigd. Voorts betwist zij dat zij twee maanden extra tijd kreeg om haar werkervaring te bewijzen, nu zij slechts op 27 augustus 2009 op de hoogte werd gebracht dat haar kandidatuur niet voldeed. Pas op 8 september 2009 werd haar meegedeeld welke documenten zij diende te bezorgen, dus één week voor 15 september 2009. Zij werd bovendien niet op de hoogte gebracht van het feit dat een interne potentieelinschatting over haar werd gemaakt.

23. De tussenkomende partij betoogt dat uit het administratief dossier blijkt dat iedere vertraging in de oproeping van de verzoekster te wijten is aan verzoeksters eigen onzorgvuldigheid, doordat zij bij haar kandidaatstelling niet de nodige stukken heeft gevoegd. Het bewijs van de ontvankelijkheid van een kandidatuur moet worden geleverd door de kandidaat zelf en enkel de beoordeling van de aangeleverde stukken behoort tot de taak van het bestuur.

Volgens de tussenkomende partij heeft de verzoekster zich door haar onzorgvuldige houding zelf in een andere situatie geplaatst, zodat hun situatie niet kan worden vergeleken. Bovendien zijn verzoeksters eigen gedragingen van aard om een redelijke verantwoording te bieden voor het verschil in behandeling. De tussenkomende partij vervolgt dat de verzoekster eerder werd bevoordeeld dan benadeeld, aangezien haar een bijkomende termijn en termijnoverschrijding werden toegestaan om alsnog de nodige stukken over te leggen.

De verzoekster bewijst het gebrek aan voorbereidingstijd niet, in acht genomen dat zij zich reeds kon voorbereiden vanaf de sollicitatie. Indien zij werkelijk zou hebben gewacht met zich voor te bereiden tot haar officiële uitnodiging, dan vloeit het gebrek aan voorbereidingstijd niet enkel voort uit haar eigen onzorgvuldigheid, maar ook uit haar manifest gebrek aan proactief handelen, nu zij er blijkbaar van meet af aan van overtuigd bleek te zijn dat haar aanvraag ontvankelijk diende te worden verklaard en zij niet kon negeren dat zij door haar eigen nalatigheid bij het solliciteren al veel tijd had doen verstrijken tot de tweede beoordeling van de ontvankelijkheid.

Ten slotte beweert de verzoekster veel omtrent de wijze en het tijdstip van uitnodiging voor de selectieprocedure, maar bewijst zij weinig. Zij toont niet aan dat zij zich in werkelijkheid minder heeft voorbereid dan de tussenkomende partij, noch dat zij formeel vanaf de uitnodiging minder voorbereidingstijd zou hebben gehad.

24. In haar laatste memorie laat de verzoekster nog gelden dat het administratief dossier onvolledig is, doordat het de uitnodiging voor het selectie-interview aan het adres van de tussenkomende partij niet bevat. Bovendien kan haar niet worden verweten dat zij bij haar kandidaatstelling geen attesten heeft gevoegd, aangezien het selectiereglement bepaalt dat attesten kunnen worden opgevraagd. De omstandigheid dat zij zich al had kunnen voorbereiden tussen haar kandidaatstelling op 14 juli 2009 en haar uitsluiting op 27 augustus 2009, impliceert niet dat zij, nu zij dit niet heeft gedaan, een onzorgvuldigheid zou hebben begaan.

De verzoekster wijst er voorts op dat zij reeds op 1 september 2009 meer informatie heeft gevraagd over haar uitsluiting. Volgens haar is het doordat de verwerende partij haar ten onrechte had uitgesloten zonder stavingsstukken op te vragen, dat deze partij zelf heeft bewerkstelligd dat zij pas op 21 september 2009 stukken ontving over de tewerkstelling van de verzoekster bij de stad Brugge.

Beoordeling

25. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij opwerpt, kan het tweede onderdeel van het middel wel degelijk worden betrokken op de bestreden beslissingen. De verzoekster voert in essentie aan dat zij ingevolge de ontwikkelingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van haar kandidaatstelling laattijdig is opgeroepen voor het selectie-interview en daardoor niet op dezelfde wijze werd behandeld als de tussenkomende partij. Aangezien het gelijkheidsbeginsel vergt dat alle kandidaten voor een betrekking in dezelfde mate de mogelijkheid krijgen om zich voor te bereiden op een selectieproef, zou het gegrond bevinden van dit onderdeel van het middel wel degelijk tot het besluit leiden dat de tweede en derde bestreden beslissing onwettig zijn. Het tweede onderdeel van het middel is dan ook ontvankelijk.

26. Uit de stukken die de verzoekster zelf bij haar verzoekschrift heeft gevoegd, blijkt dat zij met een e-mailbericht van 20 oktober 2009 is uitgenodigd voor het selectie-interview. In het administratief dossier is weliswaar niet de uitnodiging opgenomen die de verwerende partij aan de tussenkomende partij heeft gericht. De verzoekster legt evenwel zelf een e-mailbericht neer dat zij op 22 oktober 2009 vanwege de administrateur-generaal van het AWW heeft ontvangen waarin deze uitdrukkelijk verklaart “dat alle personen die deelnemen aan de bevorderingen van de stafdienst (prioritair) op dezelfde dag als [de verzoekster] werden ingelicht over dag en uur van de gesprekken”. De verzoekster maakt niet aannemelijk en beweert zelfs niet dat deze verklaring vals is. Zij brengt voorts geen enkel gegeven aan dat kan doen twijfelen aan de juistheid van deze verklaring. Bijgevolg moet worden aangenomen dat de verzoekster op het vlak van de oproeping voor het selectie-interview niet anders is behandeld dan de tussenkomende partij.

Overigens heeft de verzoekster van meet af aan uit het selectiereglement kunnen vernemen dat de kandidaten waarvan de kandidatuur ontvankelijk werd bevonden, het voorwerp zouden uitmaken van een interne potentieelinschatting en zouden worden uitgenodigd voor een selectiegesprek tijdens hetwelk de motivatie, alsook de persoonsgebonden en vaktechnische competenties zouden worden beoordeeld. Aangezien de verzoekster bij de indiening van haar kandidaatstelling, zo mag worden aangenomen, ervan uitging dat haar kandidaatstelling ontvankelijk zou zijn, kon zij zich evenzeer eraan verwachten dat zij dan zou worden uitgenodigd voor een selectiegesprek, zodat zij zich daarop kon voorbereiden indien zij dit nodig achtte. De omstandigheid dat haar kandidaatstelling uiteindelijk en later dan de kandidaatstelling van de tussenkomende partij pas ontvankelijk werd bevonden nadat attesten werden neergelegd betreffende haar beroepservaring, verandert niets daaraan. Zeker na de indiening van het laatste attest van de stad Brugge op 21 september 2009 stond niets eraan in de weg dat de verzoekster zich, zo nodig, voorbereidde op het vervolg van de selectieprocedure. De verzoekster maakt niet in het minst aannemelijk dat de voorbereidingstijd, zelfs indien die voor haar slechts zou zijn

ingegaan met de uitnodiging van 20 oktober 2009, te kort was, rekening houdend met de aard van de selectieproef, en dat zij daardoor in een nadeliger positie dan de tussenkomen partij het selectiegesprek heeft moeten aanvatten.

27. Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

c. Derde onderdeel

Standpunt van de partijen

28. De verzoekster voert in een derde onderdeel van het middel aan dat de materiële motiveringsplicht, het onpartijdigheids- en het gelijkheidsbeginsel geschonden zijn.

Zij betoogt vooreerst dat zij de stellige indruk heeft gekregen dat de administrateur-generaal nog vóór zijn verplichte pensionering ervoor wilde zorgen dat zijn echtgenote zou kunnen werken onder één van zijn vertrouwelingen. De kwetsieuze functie van projectleider ISO 9001:2000 werd de facto reeds uitgeoefend door de tussenkomen partij, die een vertrouweling was van de administrateur-generaal en een vriendin van hem en zijn echtgenote. Samen met de functie van projectleider ISO 9001-2000 werd de functie van hoofdmedewerker centrale klachten- en meldingencoördinator vacant verklaard en beide functies kregen als standplaats Zwijnaarde, wat onlogisch is omdat ze beide tot de stafdiensten behoren, die in Brussel gelokaliseerd zijn. De standplaats te Zwijnaarde was echter interessant zowel voor de tussenkomen partij als voor de echtgenote van de administrateur-generaal, gelet op hun beider woonplaats. Bovendien moesten de sollicitaties voor de functie van centrale klachten- en meldingencoördinator naar de administrateur-generaal worden gezonden met de vermelding “vertrouwelijk”, terwijl dit niet gold voor de andere vacant verklaarde functies. De vrouw van de administrateur-generaal werd bevorderd in de functie van centrale klachten- en meldingencoördinator, terwijl de tussenkomen partij werd bevorderd tot haar hiërarchische chef.

De verzoekster laat voorts gelden dat de personeelsdirecteur van het AWW in de selectiejury zat en mee besliste over het advies van de directieraad van 21 januari 2010, zodat dit advies niet op een onpartijdige wijze werd gegeven.

De verzoekster stelt dat uit een verklaring van de syndicale waarnemer blijkt dat zij door de selectiejury koel werd ontvangen, terwijl de tussenkomende partij een hartelijk onthaal kreeg. De jury vroeg bij haar ook meer door dan bij de tussenkomende partij.

In de functiebeschrijving was bovendien reeds vermeld dat de standplaats te Zwijnaarde zou zijn, waar ook de standplaats van de tussenkomende partij gelegen was, terwijl het om een functie ging die tot de stafdiensten behoort en normaal dus in Brussel is gesitueerd.

De verzoekster besluit dat aldus de indruk werd gewekt dat de kwestieuze functie beloofd was aan en voorbestemd was voor de tussenkomende partij. Minstens werd zij niet op dezelfde wijze behandeld als de tussenkomende partij.

29. De verwerende partij antwoordt dat de door de verzoekster geuite beschuldiging dat de tussenkomende partij werd bevoordeeld, manifest ongegrond is en niet wordt gestaafd met relevante feiten.

Volgens haar is het normaal dat sollicitatieformulieren als “vertrouwelijk” dienen te worden verstuurd, aangezien de wetgeving inzake de privacy het bestuur ertoe verplicht vertrouwelijk om te gaan met dergelijke documenten.

De omstandigheid dat Zwijnaarde als standplaats werd aangegeven, doet volgens de verwerende partij absoluut geen partijdigheid vermoeden. De verzoekster woont immers, zoals de echtgenote van de administrateur-generaal, ook in Brugge of omgeving. Indien zij in de aanwijzing

van de genoemde standplaats iets verdachts ziet, zou het ook verdacht zijn indien zij zelf zou worden benoemd.

Voorts is het volgens de verwerende partij noch verdacht, noch problematisch dat de personeelsdirecteur ook deelnam aan de directievergadering van 21 januari 2010. De verzoekster heeft hier overigens geen probleem van gemaakt op de vergadering van 21 januari 2010 zelf.

De algemene en vage verklaring van de syndicale waarnemer verandert niets hieraan.

30. De verzoekster repliceert dat het argument van de verwerende partij inzake de wetgeving betreffende de privacy irrelevant is. Het gaat erom dat enkel voor de functie van centrale klachten- en meldingencoördinator werd bepaald dat de sollicitatie met de vermelding “vertrouwelijk” naar de administrateur-generaal moest worden gezonden, terwijl dit voor de andere gelijktijdig vacant verklaarde functies niet gebeurde.

De verklaring op eer van de syndicale waarnemer bevestigt volgens de verzoekster dat ook hij een indruk van partijdigheid kreeg bij het selectie-interview.

31. De tussenkomende partij werpt de exceptie “obscuri libelli” op, stellende dat de verzoekster de aangevoerde schendingen van het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel niet betreft op de beweerde schending van het materiële motiveringsbeginsel. De verzoekster legt geen link tussen haar indruk van partijdigheid enerzijds en de beweerde ondeugdelijke motivering van de bestreden beslissingen anderzijds, zodat dit middelonderdeel niet begrijpelijk en onontvankelijk is.

Voorts argumenteert de tussenkomende partij dat indien de verzoekster werkelijk een partijdigheid of discriminatie meende te zien in de

standplaats die in de functiebeschrijving was opgenomen, zij tegen die functiebeschrijving had moeten ageren met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Door dit niet te doen, verliezen haar opmerkingen aan geloofwaardigheid en is zij vervallen van het recht om zich in de huidige procedure nog op dit argument te beroepen.

Bovendien kan uit niets worden opgemaakt dat de standplaats te Zwijnaarde voor de kwestieuze functie ongebruikelijk zou zijn. De verzoekster beperkt zich ter zake tot loutere beweringen en bewijst niets. Haar stelling dat voor functies van de stafdienst enkel “Brussel” gebruikelijk zou zijn, is volkomen onjuist.

De tussenkomende partij ziet niet in hoe de aanwezigheid van de personeelsdirecteur in de selectiejury en in de directieraad die het tweede advies gaf, problematisch zou zijn. De verzoekster licht dit ook niet toe en maakt haar bewering van schijnbare partijdigheid niet concreet, laat staan dat zij deze bewijst. Hoe dan ook bestaat er geen objectieve onpartijdigheidsregel dat personen die in een eerder stadium van eenzelfde benoemingsprocedure beslissingen hebben genomen, niet in een latere fase van de benoemingsprocedure op een andere wijze zouden kunnen deelnemen aan de beoordelingen en beslissingen. Ook voert de verzoekster geen concrete elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat de personeelsdirecteur verzoeksters zaak minder genegen was dan die van de tussenkomende partij. De verzoekster toont voorts niet aan dat de beweerde partijdigheid van de betrokkene ook maar enige invloed heeft gehad op het beoordelings- en beslissingsproces. Alle voorbereidende beslissingen werden overigens met unanimité genomen, niet het minst ook in aanwezigheid van het afdelingshoofd van de verzoekster, die eveneens instond voor verzoeksters interne potentieelinschatting.

De vertrouwelijke wijze waarop de sollicitaties voor de functie van centrale klachten- en meldingencoördinator moesten worden ingediend, heeft volgens de tussenkomende partij geen enkele relevantie voor de bestreden

benoeming in de functie van projectleider ISO 9001:2000, aangezien deze vertrouwelijke indieningswijze niet werd gebruikt voor de laatstgenoemde functie.

De insinuaties met betrekking tot de administrateur-generaal zijn volkomen gratis en worden niet gestaafd. De verzoekster laat blijken dat zij reeds van bij de vacantverklaring overtuigd was van de beweerde vooringenomenheid van de administrateur-generaal. Zij had zich dan ook vanaf het begin daarover moeten beklagen. Bovendien maakte de administrateur-generaal niet eens deel uit van de directieraad die na het bezwaar opnieuw oordeelde over verzoeksters kandidatuur.

De schriftelijke verklaring van de syndicale waarnemer, zo stelt de tussenkommende partij, is partijdig ten voordele van de verzoekster, alsook vaag en algemeen. De tussenkommende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke de bestuurde een door hem veronderstelde partijdigheid kenbaar moet maken tijdens de bestuurlijke procedure om zo het bestuur toe te laten eventuele gebreken in de procedure recht te zetten. Voorts dateert de verklaring van lang nadat de bezwaarprocedure was afgerond en de bestreden beslissingen waren genomen. De verklaring is dan ook uitsluitend opgemaakt ten dienste van de verzoekster, wat haar geloofwaardigheid ondermijnt. Bovendien blijkt nergens uit dat de notities die bij de verklaring van de waarnemer werden gevoegd, tijdens het selectiegesprek werden genomen. Zelfs indien er een verschil in persoonlijke behandeling van de kandidaten zou worden bewezen, dan betekent dit nog niet dat de ene kandidaat daardoor in een voordeliger positie zou zijn gebracht dan de andere.

32. In haar laatste memorie herhaalt de verzoekster dat de standplaats te Zwijnaarde voor de betrokken functie evident ongebruikelijk is, aangezien alle stafdiensten en dus ook alle overige personeelsleden van de stafdiensten in Brussel gesitueerd zijn.

Het feit dat zij haar bezwaren met betrekking tot de partijdigheid niet onmiddellijk ten aanzien van de directieraad heeft geformuleerd, verklaart de verzoekster doordat zij toen nog niet op de hoogte was van de geschetste constructie die beoogde de echtgenote van de administrateur-generaal te laten werken onder de leiding van de tussenkomende partij.

Beoordeling

33. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) dient de verzoekende partij in haar verzoekschrift een uiteenzetting te geven van de middelen die zij tot staving van het beroep tot nietigverklaring aanvoert.

Onder een middel in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement wordt verstaan, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing is geschonden. Zo nodig moet evenwel rekening worden gehouden met de wijze waarop de verwerende partij het middel heeft verstaan. Een onduidelijk middel kan eventueel wel worden aanvaard wanneer en zoals het door de verwerende partij -en desgevallend door de tussenkomende partij- werd begrepen, en in redelijkheid mocht worden begrepen, aangezien zodoende het recht van verdediging van die partij niet wordt geschaad. Een formulering die de verwerende partij of de tussenkomende partij niet belet om te antwoorden, is immers niet onduidelijk. Wanneer daarentegen uit het antwoord van de verwerende partij of de tussenkomende partij niet met zekerheid valt af te leiden dat deze de exacte draagwijdte van het middel heeft begrepen, zal dit middel niettemin als onontvankelijk worden afgewezen.

Te dezen blijkt uit de memorie van antwoord en de memorie in tussenkomst dat de verwerende partij en de tussenkomende partij het derde

onderdeel van het middel in die zin hebben begrepen dat de verzoekster hierin de schending aanvoert van het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Het middel kan verder dan ook zo worden opgevat, nu zodoende het recht van verdediging van de verwerende partij en de tussenkomende partij niet wordt geschaad.

De exceptie “*obscuri libelli*” van de tussenkomende partij wordt derhalve niet aangenomen.

34. In zoverre de verzoekster zich in dit onderdeel van het middel beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel, doordat de administrateur-generaal vooringenomen zou zijn geweest ten aanzien van haar kandidaatstelling, omdat zijn bekommernis erin bestond dat zijn echtgenote zou kunnen werken onder één van zijn vertrouwelingen, moet worden vastgesteld dat de verzoekster zich te dezen beperkt tot loutere beweringen die door geen enkel concreet gegeven aannemelijk worden gemaakt. Uit de enkele omstandigheid dat de standplaats van de functie van projectleider ISO 9001:2000 én van de functie van hoofdmedewerker centrale klachten- en meldingencoördinator te Zwijnaarde werd gesitueerd, kan een dergelijke vooringenomenheid niet worden afgeleid. Niet alleen toont de verzoekster niet aan dat de verwerende partij de standplaats van de toe te wijzen functies in het belang van de dienst redelijkerwijze niet te Zwijnaarde kón situeren. Bovendien valt niet in te zien waarom zou moeten worden aangenomen dat deze standplaats enkel zou zijn bepaald met het oog op de belangen van de tussenkomende partij, aangezien ook de verzoekster, die in Brugge woont, meer gediend zou zijn met een standplaats te Zwijnaarde dan te Brussel.

Overigens blijkt de functie van projectleider ISO 9001-2000, die door de tussenkomende partij reeds werd uitgeoefend, al eerder te Zwijnaarde te zijn gesitueerd en werd deze standplaats dus niet ingevoerd in het kader van de betwiste selectieprocedure.

Dat de sollicitaties voor de functie van centrale klachten- en meldingencoördinator naar de administrateur-generaal moesten worden gezonden met de vermelding “vertrouwelijk”, heeft als zodanig niets te maken met de selectieprocedure van projectleider ISO 9001-2000.

35. In zoverre de verzoekster in dit onderdeel van het middel stelt dat het onpartijdigheidsbeginsel is miskend door de aanwezigheid van de personeelsdirecteur in de selectiejury en in de vergadering van de directieraad d.d. 21 januari 2010, dient erop te worden gewezen dat artikel VI 40, §§ 5 en 6, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid (hierna: Vlaams personeelsstatuut), op het ogenblik van de bestreden beslissingen het volgende bepaalt met betrekking tot de organisatie van de bevorderingsprocedure voor onder meer senior adviseur (A2E):

“§ 5. Om te bevorderen overeenkomstig dit artikel moet de ambtenaar slagen voor een proef waarbij zijn functiespecifieke competenties getest worden.

Deze functiespecifieke competenties worden beoordeeld op basis van een interne potentieelinschatting door de lijnmanager, eventueel aangevuld met een externe potentieelinschatting. Daarnaast moeten de kandidaten in een selectiegesprek hun expertise voorstellen ten aanzien van een jury waarin een externe expert zitting kan hebben.

Het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling adviseert aan de lijnmanager wie van de kandidaten voldoet aan de vereiste functiespecifieke competenties.

De kandidaten worden in kennis gesteld van het advies van het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling.

Als een kandidaat zich benadeeld acht, kan hij binnen 15 kalenderdagen na de kennisgeving bezwaar indienen bij het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling. Hij wordt op zijn verzoek gehoord door het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling.

De lijnmanager beslist welke kandidaten voldoen aan de functiespecifieke competenties.

§ 6. De lijnmanager kiest de meest geschikte kandidaat en kent de bevordering toe.”

Uit de voormelde bepalingen blijkt dat diverse personen en organen vanwege de regelgever uitdrukkelijk een bevoegdheid hebben gekregen in het kader van de bevorderingsprocedure van senior adviseur (A2E) en dat deze

bevoegdheidstoewijzing impliceert dat sommige leden van deze organen meermaals in deze procedure dienen tussen te komen. Op zich heeft deze regeling niet tot gevolg dat in hunnen hoofde minstens een schijn van partijdigheid bestaat. De betrokkenen zijn immers in de verschillende fasen van de bevorderingsprocedure waarin zij tussenkomen, telkens ertoe gehouden om de zaak opnieuw te bekijken en een nieuwe beslissing te nemen, rekening houdend met telkens verschillende voorwerpen van beoordeling en daaraan aangepaste beoordelingsmethoden. Het is dus geenszins zo dat wanneer de betrokken personen en organen in een bepaald stadium van de procedure een beslissing nemen, zij daarmee te kennen zouden kunnen geven dat zij terugkomen op een oordeel dat zij in een eerder stadium van de procedure hebben gevormd en kenbaar hebben gemaakt, waardoor hun onpartijdigheid in het gedrang zou komen.

De enkele omstandigheid dat de personeelsdirecteur zowel over verzoeksters kandidaatstelling heeft geoordeeld als lid van de selectiejury en als lid van de directieraad impliceert dus niet dat tot haar partijdigheid moet worden besloten, vermits de personeelsdirecteur aldus gehandeld heeft overeenkomstig artikel VI 40, § 5, van het Vlaams personeelsstatuut.

Voorts brengt de verzoekster geen enkel gegeven aan dat redelijke twijfel kan doen ontstaan over de subjectieve onpartijdigheid van de personeelsdirecteur bij het onderzoek van haar kandidaatstelling en waaruit kan worden afgeleid dat de vermeende partijdigheid van de personeelsdirecteur een beslissende invloed zou hebben gehad op het collegiale beoordelings- en beslissingsproces van deze organen.

36. In zoverre de verzoekster in dit onderdeel van het middel laat gelden dat uit de verklaring van de syndicale waarnemer blijkt dat zij door de selectiejury anders werd behandeld dan de tussenkomende partij, dient te worden verwezen naar hetgeen hiervóór onder randnummer 18 met betrekking tot de geloofwaardigheid van de verklaring van de syndicale waarnemer werd gesteld.

37. Het derde onderdeel van het middel is niet gegrond.

d. Vierde onderdeel

Standpunt van de partijen

38. In een vierde onderdeel van het middel beklaagt de verzoekster zich erover dat de bestreden beslissingen niet zorgvuldig tot stand zijn gekomen, omdat ze werden genomen op basis van een gesprek van slechts één uur. Het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden zijn, maar ook de “Richtlijnen en ethische overwegingen bij het toepassen van de Assessment Center Methode” die op 16 januari 2000 werden opgemaakt door een werkgroep van de Vereniging voor Organisatie-, Consumenten- en Arbeidpsychologen. Zo gebruikte de selectiecommissie geen simulatietechnieken, hadden de assessoren geen goede kennis van observatietechnieken en gedragsbeoordeling, was er geen systematische beoordelingsprocedure en werd geen verslag gemaakt van het selectie-interview. De verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waarin wordt bevestigd dat de genoemde richtlijnen kunnen worden gebruikt als leidraad om het zorgvuldig handelen van een consultancybureau te beoordelen. Zij meent dat de richtlijnen ook als leidraad kunnen dienen om de werkwijze van de selectiejury te toetsen.

39. De verwerende partij antwoordt dat verzoeksters argumentatie feitelijk onjuist is, nu aan de bestreden beslissing vele uren en zelfs dagen voorbereiding voorafgegaan zijn. Er was immers een voorafgaand onderzoek naar de ontvankelijkheid -dat in verzoeksters geval veel tijd in beslag heeft genomen-, een intensieve en tijdrovende potentieelinschatting, er waren de bijeenkomsten van de directieraden, enz.

Voorts zijn de richtlijnen waarnaar de verzoekster verwijst, geen dwingende formele voorschriften. De gevolgde procedure voldoet niettemin aan alle daarin gestelde voorwaarden.

40. De verzoekster repliceert dat de door de verwerende partij aangebrachte elementen geen afbreuk doen aan hetgeen zij in dit onderdeel van het middel heeft aangevoerd.

Voorts beperkt de verwerende partij zich volgens de verzoekster tot een vrijblijvende verklaring dat zij de genoemde richtlijnen heeft gevolgd, zonder evenwel de concrete bezwaren die de verzoekster opwierp, te weerleggen.

41. De tussenkommende partij verwijst in de eerste plaats naar de uiteenzetting van de verwerende partij, waaruit blijkt dat dit onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist.

Zij betoogt voorts dat de verzoekster geenszins aantoont welk belang zij bij dit onderdeel van het middel heeft. De verzoekster voert niet aan en toont ook niet aan dat een minder kwaliteitsvolle selectie dan deze op basis van de genoemde richtlijnen per definitie te weinig kwaliteit en performantie zou hebben om nog in overeenstemming te zijn met het zorgvuldigheidsbeginsel. Evenmin stelt zij of bewijst zij dat de beweerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in de loop van de selectieprocedure noodzakelijkerwijze zou impliceren dat hierdoor de bestreden beslissingen uiteindelijk zodanig werden beïnvloed dat deze door een schending van de materiële motiveringsplicht zijn aangetast.

Het is voor de tussenkommende partij dan ook onduidelijk hoe de verzoekster er belang bij kan hebben om de onzorgvuldigheid van de selectieprocedure te doen vaststellen, nu zelfs deze vaststelling niet kan doen besluiten dat hierdoor het materiële motiveringsbeginsel geschonden is. Dit onderdeel van het middel is volgens haar dan ook onontvankelijk.

42. In haar laatste memorie laat de verzoekster nog gelden dat de resultaten van het selectie-interview, dat te kort was, niet worden gecorrigeerd door de interne potentieelinschatting, die losstaat van het interview en apart werd gequoteerd.

Voorts betoogt zij nog dat in het selectierapport heel wat conclusies worden getrokken die niet op de case of enige andere vorm van simulatie zijn gebaseerd, dat van haar niet kan worden verlangd dat zij bewijst dat de assessoren geen goede kennis hadden van observatietechnieken en gedragsbeoordeling, en dat haar antwoorden niet werden genoteerd in een zorgvuldig opgesteld verslag, maar in onvolledige notities die hoofdzakelijk interpretaties in de plaats van observaties bevatten.

Beoordeling

43. De tussenkomende partij werpt op dat het vierde onderdeel van het middel niet ontvankelijk is, omdat een eventuele onzorgvuldigheid van de selectieprocedure niet kan leiden tot het besluit dat het materiële motiveringsbeginsel is miskend.

Deze exceptie kan niet worden aangenomen. De verzoekster steunt dit onderdeel van het middel wezenlijk op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Uit de procedurestukken blijkt dat zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij dit onderdeel van het middel wel degelijk ook zo hebben begrepen. Dit onderdeel van het middel wordt voorts dan ook in die zin besproken en beoordeeld.

44. De selectieprocedure voor senior adviseur (A2E) die bepaald is in artikel VI 40, § 5, van het Vlaams personeelsstatuut voorziet in een beoordeling van de functiespecifieke competenties van een kandidaat op basis van, vooreerst, een interne potentieelinschatting door de lijnmanager die eventueel wordt aangevuld met een externe potentieelinschatting, voorts een selectiegesprek waarin de kandidaten hun expertise voorstellen ten aanzien van een jury en, ten slotte een advies van het managementorgaan, waarna de lijnmanager beslist.

De verzoekster legt helemaal niet uit en toont niet aan dat de voormelde selectieprocedure in het algemeen en het voormelde selectiegesprek in

het bijzonder moeten worden beschouwd als een “assessment center” in de zin van de door haar ingeroepen “Richtlijnen en ethische overwegingen bij het toepassen van de Assessment Center Methode”. Er is geen reden om zonder meer aan te nemen dat de genoemde richtlijnen te dezen van toepassing zijn. Dit neemt evenwel niet weg dat ook deze selectieprocedure en dit selectiegesprek dienen te verlopen overeenkomstig hetgeen vanwege een zorgvuldig handelend bestuur mag worden verwacht.

De verzoekster maakt niet aannemelijk dat dit laatste niet het geval zou zijn. De omstandigheid dat het selectiegesprek “slechts” één uur zou hebben geduurd, toont geenszins aan dat de selectie niet zorgvuldig is verlopen, temeer daar de uiteindelijke beslissing van de lijnmanager over de functiespecifieke geschiktheid van de kandidaten niet alleen op basis van de gegevens van het selectiegesprek werd genomen, maar ook rekening houdend met de interne potentieelinschatting en het advies van de directieraad. De verzoekster toont ook helemaal niet aan dat de methode die door de selectiejury werd aangewend niet zou hebben toegelaten om op een zorgvuldige wijze gegevens te verzamelen over de functiespecifieke competenties van de kandidaten. De bewering van de verzoekster dat de leden van de selectiejury geen goede kennis zouden hebben van observatietechnieken en gedragsbeoordelingen is vaag en niet onderbouwd en laat alleszins niet toe te concluderen dat de betrokkenen niet in staat geweest zouden zijn om de functiespecifieke competenties van de kandidaten te beoordelen.

45. Het vierde onderdeel van het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

46. De verzoekster ontwikkelt in haar memorie van wederantwoord een nieuw middel op basis van stukken waarvan zij kennis heeft gekregen bij de

ontvangst van de memorie van antwoord van de verwerende partij. Zij voert in dit tweede middel de schending aan van het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Volgens de verzoekster bestaat er tussen het sollicitatieformulier van de tussenkomende partij en de interne potentieelinschatting van deze partij door de administrateur-generaal een zodanig grote overeenstemming, zowel formeel als inhoudelijk, dat moet worden geconcludeerd dat de potentieelinschatting niet op een onpartijdige wijze is opgemaakt, minstens blijkt geeft van een schijn van partijdigheid. De derde bestreden beslissing wordt daardoor aangetast.

In samenhang beschouwd met de eerder genoemde aanwijzingen van partijdigheid -met name de standplaats te Zwijnaarde en het verschil in de behandeling van de kandidaten door de selectiejury-, de verdacht hoge scores van de tussenkomende partij en het ontbreken van aandachtspunten voor deze partij, moet volgens de verzoekster worden besloten dat ook de tweede bestreden beslissing is aangetast door een schijn van partijdigheid. De administrateur-generaal zetelde immers ook in de selectiejury die de verzoekster beoordeelde.

Tevens werd het gelijkheidsbeginsel miskend, doordat over de verzoekster een “normale” potentieelinschatting werd gemaakt, terwijl over de tussenkomende partij een partijdige potentieelinschatting werd gemaakt.

47. De verwerende partij antwoordt in haar laatste memorie dat uit eventuele overeenkomsten tussen het sollicitatieformulier en de interne potentieelinschatting van de tussenkomende partij geenszins volgt dat de bestreden beslissingen strijdig zijn met het onpartijdigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht. De omstandigheid dat de formulering op een aantal punten zeer gelijklopend of identiek is, bewijst volgens haar dat de tussenkomende partij haar eigenschappen en ervaringen treffend heeft beschreven en zeer goed heeft

begrepen wat van haar werd verwacht. Overigens is zij niet verplicht om alles anders te formuleren, wanneer zij vaststelt dat bepaalde uiteenzettingen van de kandidaten correct zijn. Zelfs indien zou worden aangenomen dat de administrateur-generaal partijdig is geweest, dan volgt daaruit volgens de verwerende partij nog niet dat de voltallige selectiejury, die collegiaal oordeelt, partijdig zou zijn geweest.

48. De verzoekster beklemtoont in haar laatste memorie dat de interne potentieelinschatting grotendeels het resultaat is van “copy-paste”. Zij stelt dat moeilijk kan worden aangenomen dat de omstandigheid dat dergelijke gelijkenissen niet kunnen worden aangetroffen tussen háár sollicitatieformulier en interne potentieelinschatting, louter moet worden toegeschreven aan haar geringere zelfkennis. Het argument dat de selectiejury een orgaan is dat collectief beslist, neemt volgens haar niet weg dat de interne potentieelinschatting die mee aan de grondslag ligt van de bestreden beslissingen, partijdig werd opgesteld en dat de administrateur-generaal als partijdig jurylid tot het advies van de selectiejury heeft bijgedragen. Bovendien was de administrateur-generaal hiërarchische chef van twee van de drie andere juryleden, zodat hij zich in een positie bevond om hun mening of beoordeling te beïnvloeden.

Beoordeling

49. Uit de vergelijking van het sollicitatieformulier van de tussenkommende partij met haar interne potentieelinschatting die werd uitgevoerd door de administrateur-generaal blijkt dat er inderdaad overeenkomsten zijn, zoals door de verzoekster in tabellen wordt aangegeven in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie.

Deze overeenkomsten tonen ongetwijfeld aan dat de administrateur-generaal zich heeft laten inspireren door hetgeen de tussenkommende partij in haar sollicitatieformulier heeft geschreven. Ze laten op zich de Raad van State evenwel niet toe te besluiten tot de partijdigheid van de

administrateur-generaal. Zoals de verwerende partij laat gelden, is het immers geenszins zo dat het onpartijdigheidsbeginsel de verwerende partij ertoe verplicht hetgeen één van de kandidaten heeft geschreven en als correct wordt beschouwd, anders te formuleren.

Ook rekening gehouden met de andere door de verzoekster aangevoerde elementen, kan niet tot de partijdigheid van de administrateur-generaal worden besloten. In dit verband verwijst de Raad van State naar hetgeen hij hiervóór met betrekking tot het derde onderdeel van het eerste middel heeft overwogen, in het bijzonder onder de randnummers 34 en 36. Voorts is er geen reden om aan te nemen dat de “hoge” scores van de tussenkomende partij en het ontbreken van aandachtspunten voor deze partij “verdacht” zouden zijn.

50. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

C. Derde middel

Standpunt van de verzoekster

51. De verzoekster ontwikkelt in haar memorie van wederantwoord nog een ander nieuw middel op basis van stukken waarvan zij kennis heeft gekregen bij de ontvangst van de memorie van antwoord van de verwerende partij. Zij voert in dit derde middel de schending aan van “het algemeen rechtsbeginsel van de deugdelijke materiële motivering”.

Volgens de verzoekster kunnen de motieven van de derde bestreden beslissing, die onder meer gebaseerd zijn op de interne potentieelinschatting van de tussenkomende partij, bezwaarlijk als feitelijk juist of behoorlijk bewezen worden beschouwd, nu substantiële delen van de inhoud van de interne potentieelinschatting gekopieerd blijken van het sollicitatieformulier

van de tussenkomende partij. Dit ontnemt elke geloofwaardigheid aan die potentieelinschatting, waardoor de derde bestreden beslissing is aangetast.

In samenhang beschouwd met de eerder genoemde aanwijzingen van partijdigheid -met name de standplaats te Zwijnaarde en het verschil in de behandeling van de kandidaten door de selectiejury-, en de verdacht hoge scores van de tussenkomende partij, moet worden besloten dat ook de tweede bestreden beslissing berust op motieven waarvan het bestaan feitelijk niet juist of niet behoorlijk bewezen is.

Beoordeling

52. Uit het enkele feit dat er significante overeenkomsten bestaan tussen het sollicitatieformulier van de tussenkomende partij en haar interne potentieelinschatting, kan niet zonder meer worden afgeleid dat deze potentieelinschatting niet geloofwaardig en feitelijk niet juist zou zijn. Bovendien toont de verzoekster niet aan dat de interne potentieelinschatting van de tussenkomende partij feitelijke onjuistheden bevat of elementen die niet behoorlijk bewezen zijn.

Ook in samenhang met de andere beweerde elementen van partijdigheid kan niet worden besloten dat de motieven van de tweede bestreden beslissing feitelijk niet juist zijn of niet aanvaardbaar zijn. De verzoekster beperkt zich ertoe te stellen dat die motieven feitelijk niet juist zijn, maar blijft in gebreke aan te tonen waarin de beweerde feitelijke onjuistheid gelegen is.

53. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche